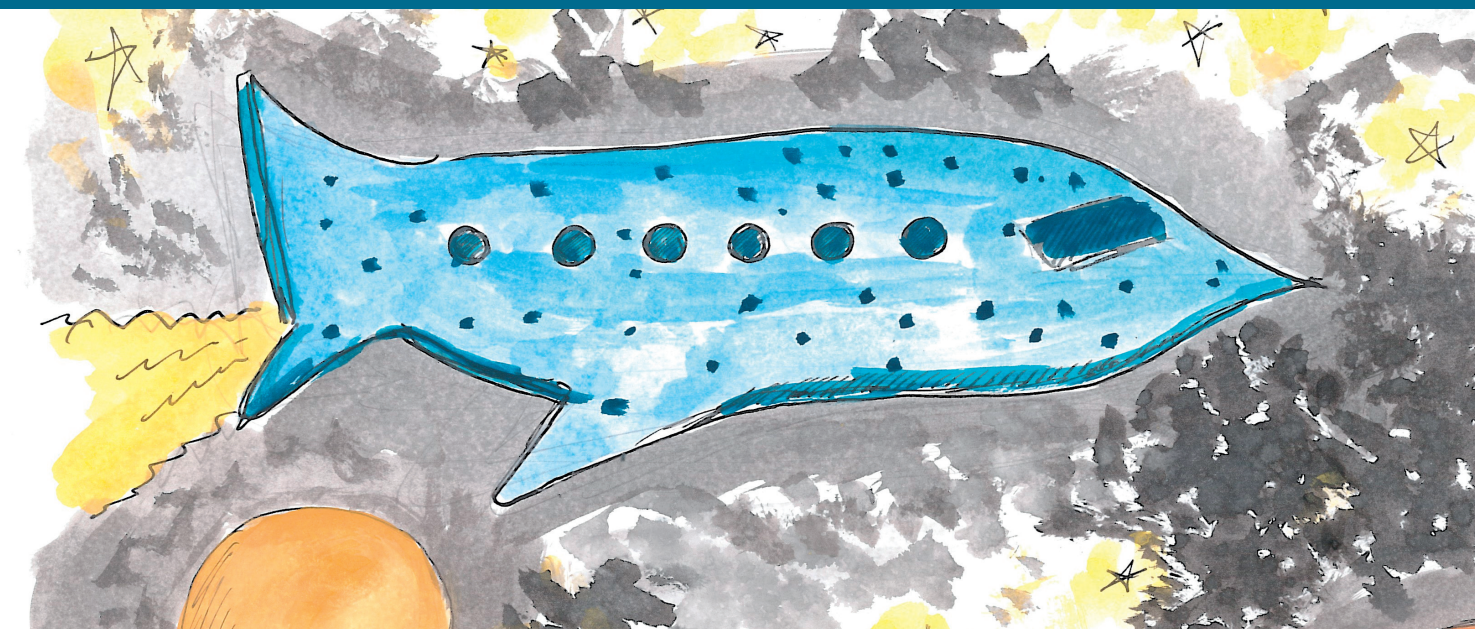

Jasmina Ollikainen

Tulevaisuuden tarinoita 1.

3000-luvulla

Tulevaisuuden tarinoita 1.

3000-luvulla

Jasmina Ollikainen

© 2019 Ollikainen, Jasmina

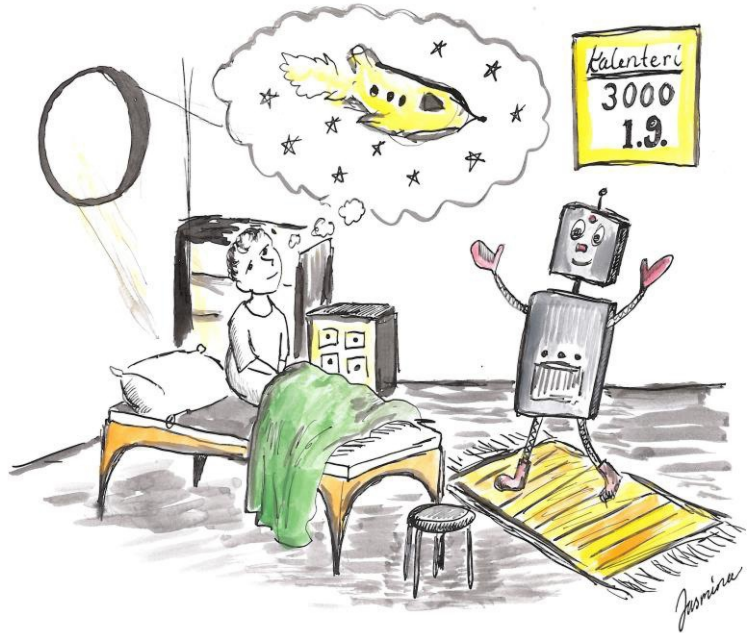
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-501-5

1. PIPPURI MENEES KOULUUN

Keltainen avaruusraketti
puikkelehti halki tähtimeren.
Hilpeä poika ohjasi alusta
innoissaan. Hän oli vihdoin
päässyt avaruuteen
seikkailemaan! Hän käänsi
vipua. Raketti pyöri ympäri.
"Juhuu", poika iloitsi ja väisti
meteoriittia. Yhtäkkiä hän olikin
laskeutunut jollekin
tuntemattomalle planeetalle.
Siellä hän päätti kiivetä
vuorelle. Vuoren rinteillä oli
paljon lunta. Poika huomasi,
että hänellä oli sukset
jaloissaan. Sattuipa sopivasti!
Rinteellä oli hauska lasketella.
Mutta riemu loppui yllättäen.

"Herää, Pippuri", sanoi Robotti Roppana.

Avaruus oli vaihtunut huoneeseen ja raketti muuttunut vuoteeksi. Pippuri oli taas Maapallolla. Robotti osoitti kalenteria ja kertoi, että tänään oli syyskuun ensimmäinen päivä vuonna 3000. Ensimmäinen koulupäivä! Pippuri tunsu kouraisun vatsansa pohjassa. Ei hän olisi halunnut kouluun! Avaruudessa olisi paljon kivempaa! Mutta ei hänen auttanut vastustella. Hän pukeutui, söi yhden korpun ja valmistautui lähtöön.

Isoveli Papu kysyi, että jännittikö Pippuria. Kyllä todellakin jännitti! Entä jos koulussa tapahtuisi jotakin ikävää? Entä jos siellä olisi ilkeitä kiusaajia? Isoveli Papu vakuutteli, että koulussa olisi hauskaa. Siellä kerrotaisiin avaruudestakin. Papua kannatti uskoa, olihan tämä jo 10-vuotias ja käynyt koulua pitkään.

Hänen ja Roppanan kanssa Pippuri lähti taivaltamaan mutkittlevaa tietä kohti koulua. Matkallaan he ohittivat puiston ja monia rakennuksia. Etäällä siintävä korkea torni herätti Pippurin mielenkiinnon. Tornin huipulla kimalteli valtava timantti. Hän tiesi, että tornissa asui keisari Kiko. Ehkäpä tästäkin kuulisi koulussa lisää.

Perillä odotti piha täynnä äänekkäitä lapsia. Papu tunsu heistä monia, mutta Pippuri ei ainuttakaan. Heidän luokseen tuli kaksi hilpeää tyttöä.

"Terve, Papu!" sanoi tyttö, joka kertoi nimekseen Rubiini. "Hauska nähdä sinua taas."

"Samoin sinua", vastasi Papu.

Ujompi tyttö oli Safiiri, Rubiinin pikkusisko. Hänkin oli koulussa nyt ensimmäistä päivää. Pippuri oli juuri tervehtimässä tyttöjä, kun hän sai kipeän tällin takaraivoonsa. Palloa heitellyt poika juoksi kohti häntä ja käski olla varovaisempi.

"Sinun tässä pitäisi varoa", sanoi Papu pallon omistajalle, mutta vilkas poika ei kuunnellut neuvoja.

Tämä päivä ei ala hyvin, huokaisi Pippuri itsekseen. Äkkiä hän sai muuta ajateltavaa. Koulun kello kilisi. Oli aika mennä sisälle.

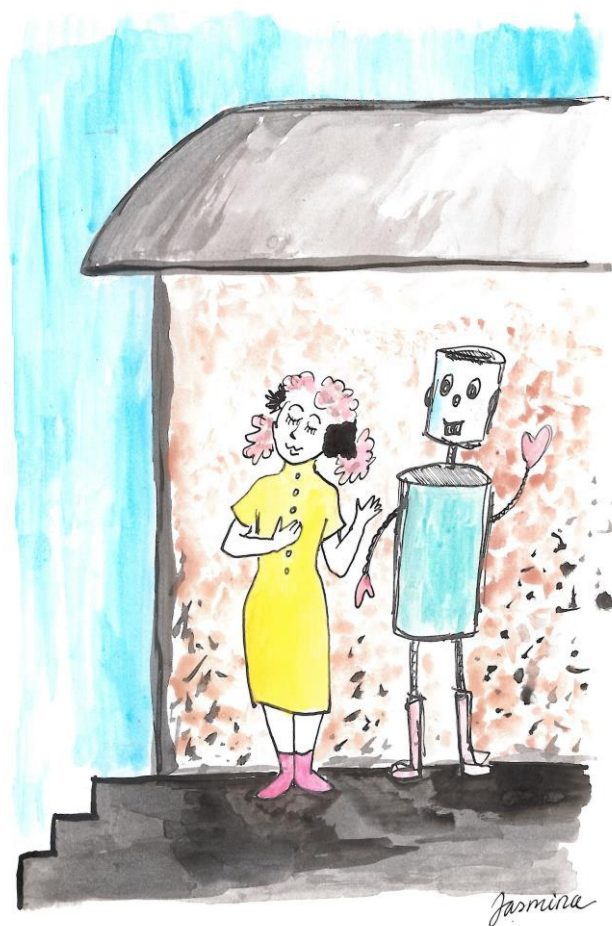
Nainen ja robotti seisoivat ovella.

Nainen sanoi: "Minä olen Marenki, opettajanne, ja tämä tässä on koulurobotti Sulevi. Tervetuloa kaikille!"

Luokassa oppilaat istuutuivat tyynyille matalien pöytien ääreen. Keskellä huonetta oli suuri ja kiiltävä kuutiotelevisio. Nyt siinä ei näkynyt hahmoja, eikä siitä kuulunut ääniä tai tullut tuoksujakaan. "Täällä varmasti katsellaan tuota", Pippuri sanoi Safiirille. "Minun vanhempani ovat Hunaja ja Hanski nimeltään. He ovat töissä televisiostudiossa."

Safiiri nyökkäsi. Kyllä hän oli heidät nähnyt.

Luokan nurkassa oli soittimia ja maalipurkkeja. Täällä tehtäisiin monenlaisia asioita. Pippuri vilkaisi taakseen. Papu ja muut vanhemmat oppilaat siirtyivät huoneen takaosaan. He ryhtyivät tekemään laskutehtäviä, mutta ekaluokkalaisten oli

tutustuttava toisiinsa. Marenki-opettaja piti nimenhuudon. Aapi, Eevi ja Jokke olivat paikalla.

”Onko Pippuri Kukkala paikalla? Entä Safiiri Satanen?”, opettaja tiedusteli. Safiiri viittasi. Satanen! Merkillinen sukunimi, ajatteli Pippuri. Safiiri kertoi, että hänen isänsä oli nimeltään Voitto ja äitinsä Laina. Näillä oli oma kauppa. ”Tule joskus ostoksille”, Safiiri sanoi.

Opettaja katsoi Safiiria ja Pippuria paheksuvasti. Jutteleminen kesken nimenhuudon ei ollut sallittua, mutta eiväthän uudet oppilaat sitä vielä tieneet.

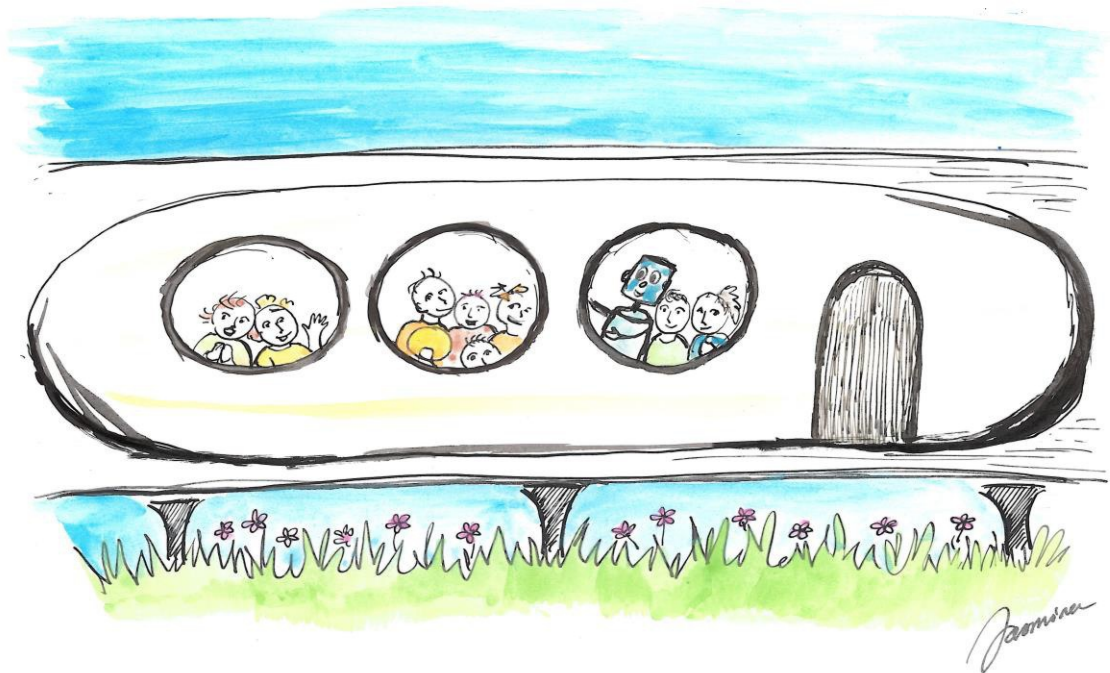
Uusia oppilaita oli ainakin viisitoista. Se riehakas pallopoika oli nimeltään Jyry, häntä Pippuri ei saattanut unohtaa. Jyry vääntelehti takapenkissä ja pyöritteli palloaan kärsimättömän näköisenä.

Seuraavaksi opettaja jakoi kaikille kirjat. Pippuri halusi heti tutustua omaansa. Kirjassa oli monta sivua ja numeroita ja kirjaimia. Pippuri avasi kirjan keskeltä ja sivujen väliin ilmestyi avaruusmaisema. Se näytti yhtä aidolta kuin kuutiotelevision kuva.

Kirja vaikutti jännittävältä, mutta tänään ekaluokkalaiset eivät tarvinneet kirjoja. Sulevi-robotti kertoi, että nyt lähdettäisiin retkelle. Kaikki innostuvan kuulemastaan. Retket olivat yleensä hauskoja.

Siispä Sulevi johdatti lapset koulun pihan poikki asemalle, jonka ohi kulki läpinäkyvä putkilo. ”Tässä kulkee putkilojuna”, Sulevi kertoi ja osoitti lähestyvää junaa, joka lipui asemalle ja pysähtyi äänettömästi. Lapset astuivat sisään Sulevin jäljessä.

Hetken päästä juna lähti liikkeelle. Se eteni lujaa, mutta kevyesti. Se leijui ilmassa!

”Täällä putkessa ei ole ilmaa ollenkaan”, kertoi Sulevi. ”Täällä on vain tyhjiö ja pieniä magneetteja, joiden varassa juna kulkee!” Lapset kuuntelivat kiinnostuneina. Kouluretkillä tosiaan sai oppia uusia asioita.

Keskustassa he astuivat ulos junasta. Asemalla oli iso kyltti jossa luki: ”KIKOLANDIA” Sulevi kysyi, tiesivätkö lapset mistä nimi johtui. Jyry arveli, että täällä olisi paljon kikoja. Ei se ollut oikea vastaus. Täällähän oli vain yksi Kiko, keisari! Ja hän asui Timanttitornissa. Lapset istuivat puiston nurmella ja katselivat tornia ihailien. He olisivat ryhtyneet leikkimään, mutta Sulevi osoitti puiston toisella puolella olevaa lasista rakennusta. ”Tuolla on museo. Mennään katsomaan muovikautisia esineitä”, robotti kertoi ”Muovikausi oli 2000-luvulla. Silloin melkein kaikki tehtiin muovista.”

Museossa Pippuri ja Safiiri ihmettelivät esineitä. Monia he eivät tunteneet lainkaan. Suuri ja ruosteinen hökötyks seisoj nurkassa. Lapset tahtoivat tietää, mikä se oli.

"Se on vanha auto", kertoi Sulevi. "Ajatelkaa: sillä ei voi edes lentää." Sulevi katsoi taakseen. Jokke ja Jyry olivat jääneet muista jälkeen. Nämä löntystivät hitaasti pyöritellen hyperpalloa jaloissaan. Sulevi ei pitänyt pallosta ja käski Jyryä heittämään sen ulos. Jyry totteli. Pallo teki kuitenkin yllättävän tempun. Se nimittäin osui oven karmiin ja kimposi siitä vastakkaiseen seinään.

"Hupsista", säikähti Sulevi ja väisti palloa.

Hyperpallo ei suinkaan pysähtynyt, vaan poukkoili sinne tänne. Ensin se lensi päin vitriiniä, jossa oli vanhoja esineitä. Siitä se jatkoi matkaansa kohti vanhaa autoa, mutta Pippuri sattuikin olemaan siinä välissä. Hän päätti toimia ja hyppäsi niin korkealle kuin kykeni. Hän sai kuin saikin pallon kiinni.

Sulevi näytti helpottuneelta. Lapset puolestaan katsoivat Pippuria ihailen. Tämä punastui saamastaan huomiosta. Jyry lähestyi Pippuria ja sanoi: "Kiitos, että sait palloni kiinni." Hän oli aikeessa napata pallonsa takaisin, mutta Sulevi oli nopeampi. Jyryn harmiksi robotti otti hyperpallon tiukasti käsiinsä ja sanoi: "Minä pidän nyt huolen tästä riivatusta lelusta. Onneksi tuohon vitriiniin ei tullut jälkiä. Älä tuo enää palloasi kouluun!"

Jyry nyrpisti nenäänsä pettyneenä. Pian hän kuitenkin piristyi robotin ehdottaessa, että mentäisiin katsomaan seuraava huonetta. "Siellä onkin jotain ihan toisenlaista."

Kävi ilmi, että naapurihuone oli todellinen viidakko täynnä harvinaisia kasveja.

"Täällä kasvaa orkideoja", sanoi Sulevi. "Niitä on paljon nykyään. Muovikaudella ne olivat vähällä tukehtua saasteisiin ja kuolla kokonaan, mutta onneksi keisarimme suku pelasti niitä kasvihuoneeseensa."

Tervetuloa tulevaisuuteen, Kikolandiaan, keisari Kikon valtakuntaan! Täällä eletään 3000-lukua.

Veljekset Papu ja Pippuri käyvät koulua ja matkustelevat tyhjiöjunalla. Kuutiotelevisiosta he katselevat ohjelmia samalla kun syövät merileväpuuroa. Robotti Roppa on heidän paras ystävänsä. Ihan tavallista, eikö vain?

Mutta sitten Papu ja Pippuri perheineen pääsevät itsensä keisari Kikon syntymäpäiväjuhliin! Muutenhan kaikki sujuisi hyvin, mutta käy niin kummallisesti, että keisarin rakas aarre katoaa.

Papu ja Pippuri päättävät lähteä aarretta etsimään ja päätyvät seikkailemaan aina avaruuteen asti. Yhdessä robotti Roppa sekä toimeliaan Isoisomummon kanssa tapaus kyllä ratkeaa.

